

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí generálního ředitele právní služby přidělit mu jediný přednostní bod pro účely služebního povýšení za hodnotící období 2003, jak to vyplývá z informačního systému Sysper 2;
- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování přidělit mu celkový počet 20 bodů pro účely služebního povýšení za hodnotící období 2003, jak to vyplývá z informačního systému Sysper 2, zrušil seznam zásluh úředníků v platové třídě A 5 za období 2003 sestavený výbory pro služební povýšení, zveřejněný v Úředních informacích č. 69-2003 ze dne 13. listopadu 2003, seznam úředníků povýšených do platové třídy A4 za období 2003, zveřejněný v Úředních informacích č. 73-2003 ze dne 27. listopadu 2003 a dále rozhodnutí nezapsat jeho jméno do uvedených seznamů,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Žalobce v projednávané věci napadá přidělení jediného přednostního bodu v souvislosti s hodnotícím obdobím 2003, jakož i odmítnutí orgánu oprávněného ke jmenování povýšit ho v témže období do platové třídy A4.

Na podporu svých nároků žalobce především uplatňuje, že článek 45 Služebního řádu vyžaduje, aby zásluhy byly určujícím kritériem pro přidělení přednostních bodů generálním ředitelstvím a pro služební povýšení. Nicméně v systému zpochybněném v projednávaném případě se služební povýšení určují přidělením přednostních bodů na základě návrhu každého generálního ředitelství nebo výboru pro služební povýšení, aniž by bylo provedeno srovnání zásluh všech úředníků, u kterých připadá do úvahy povýšení v rámci jednotlivých platových tříd. V důsledku toho články 6, 8 a 10 rozhodnutí Komise ze dne 26. dubna 2002 o obecných prováděcích ustanoveních k použití článku 45 Služebního řádu porušují článek 45 Služebního řádu. Navíc tím, že je každému generálnímu ředitelství přidělena jednotná kvóta bodů na úředníka, tato pravidla znemožňují orgánu oprávněnému ke jmenování v provedení tohoto srovnání.

Žalobce v tomto ohledu upřesňuje, že napadená rozhodnutí jsou výsledkem kritérií, která zavedla Právní služba pro přidělování přednostních bodů a na základě kterých se tyto body přidělují přednostně úředníkům, kteří mají v platové třídě nejvyšší počet odsloužených let, nezávisle na jejich zásluhách. Takový přístup je zneužitím pravomoci, protože směřuje k dosažení vyššího počtu služebních povýšení a k přípravě povýšení pro následující roky, tedy jiného cíle, než je ten, který sleduje Služební řád, a kterým je odměňovat zásluhy.

Žalobce se navíc dovolává dvou nedostatků řízení v tom, že dotčené přidělení přednostních bodů bylo rozhodnuto bez návrhu ředitelství Právní služby a při porušení povinnosti odůvodnění.

Žalobce také uplatňuje porušení zásady nároku na služební postup, jakož i protiprávnost článků 9, 12 odst. 3 a článku 13 rozhodnutí o obecných prováděcích ustanoveních k použití článku 45 Služebního řádu.

Žaloba podaná dne 27. září 2004 Eridania Sadam S.p.A. a dalšími proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-386/04)

(2004/C 284/55)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 27. září 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Eridania Sadam S.p.A. a dalšími zastoupenou Gualtierem Pittalisem, Ivanem Vigliottim, Gianem Michele Robertim, Paolem Ziottim a Alessandrou Franchi, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil čl. 1 písm. d) nařízení Komise (ES) č. 1216/2004 ze dne 30. června 2004, kterým se stanoví pro hospodářský rok 2004/2005 odvozená intervenční cena pro bílý cukr pro všechny oblasti Itálie;
- podpůrně určil na základě článku 241 ES, že článek 2 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 je protiprávní a nepoužitelný v míře, ve které nepovoluje Komisi vzít v úvahu existenci dovozů s nulovým clem a dovozů bez stanovení kvót pro účely stanovení odvozené intervenční ceny;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou společnosti Eridania Sadam S.p.A., Italia Zuccheri S.p.A., Zuccherificio del Molise S.p.A., Cooperativa Produttori Bieticoli a r.l. (CO.PRO.B) a Società Fondiaria Romagnola S.p.A. (SFIR) napadají na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce Smlouvy o ES nařízení Komise (ES) č. 1216/2004 ze dne 30. června 2004, kterým se stanoví pro hospodářský rok 2004/2005 odvozená intervenční cena pro bílý cukr.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňují následující žalobní důvody.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je z různých hledisek v rozporu se základní právní úpravou stanovenou Radou v nařízení (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001. Zejména tvrdí, že napadené nařízení nesprávně posuzuje Itálii jako „deficitní oblast“, co se týče zásobování cukrem, a v důsledku toho na ní používá režim odvozených cen (tzv. „regionalizace“).

Tato kvalifikace, která je podle žalobkyně založená na nesprávné analýze hospodářské situace, jim způsobuje újmu, neboť zavedení odvozených cen má za následek zvýšení nákladů produkce pro podniky cukrovarnického průmyslu působící na italském území. Podle žalobkyně Komise nevzala pro účely výpočtu italského vnitřního zásobování zejména v úvahu množství bílého cukru dovezená s nulovým clem z balkánských států, tedy dovozy, které podstatně mění podmínky fungování společné organizace trhu tím, že mají za následek výrazné nerovnováhy, které se zvětšují použitím regionalizace na italský trh.

Žalobkyně mají tudíž za to, že čl. 1 písm. d) napadeného nařízení trpí vadou, pokud jde o jeho podmínky používání, a že je ve svých účincích v rozporu se zásadami Společenství, na kterých je založena společná zemědělská politika, a pravidly, kterými se řídí společná organizace trhu s cukrem, jakož i zásadami proporcionality a zákazu diskriminace.

V případě, že by Soud nevyhověl žalobním důvodům s ohledem na napadené nařízení, žalobkyně podpůrně navrhuje, aby Soud incidenčně určil, že článek 2 nařízení č. 1260/2001 je protiprávní a nepoužitelný v míře, ve které povoluje Komisi nevzít v úvahu dopad dovozů s nulovým clem a dovozů bez stanovení kvót pro účely stanovení odvozené intervenční ceny.

Žaloba podaná dne 28. září 2004 Habibem Kachakil Amarem proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)

(Věc T-388/04)

(2004/C 284/56)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 28. září 2004 žaloba směřující proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) podaná Habibem Kachakil Amarem, s bydlištěm ve Valencii (Španělsko), zastoupeným Juanem Carlos Hederem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 20. července 2004, vydané ve věci R 175/2004-1, a
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlášená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka tvořená silnou černou podélnou čarou zakončenou do trojúhelníku – přihláška č. 3 235 157 pro výrobky třídy 25 (oděvy, obuv, kloboučnické zboží, zvláště sportovní obuv)

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky z důvodu posouzení ochranné známky jako splňující absolutní důvody pro zamítnutí zápisu podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Žalobní důvody: Nesprávné použití čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 3 výše uvedeného nařízení, jakož i porušení práva na obhajobu a zásady ochrany legitimního očekávání

Žaloba podaná dne 24. září 2004 Salvatorem Gagliardim proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-392/04)

(2004/C 284/57)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 24. září 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Salvatorem Gagliardim, majitelem jednočlenné společnosti vedené pod jeho vlastním jménem, zastoupeným Alexem Schmittem, prof. Paolem Biavatim a Sandrem Coronou, advokáty.

Společnost Norma Lebensmittelfialbetrieb GmbH & Co. KG byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí inter partes čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. června 2004 (ve věci R 0154/2002-4);
- uložil podle článku 87 jednacího řádu účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný (a sice OHIM, pokud jde o jeho odpovědnost, například pro vadu ultra petitem) náhradu nákladů řízení.